

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

11. februar 2010*

I sag C-373/08,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) ved afgørelse af 30. juli 2008, indgået til Domstolen den 14. august 2008, i sagen:

Hoesch Metals and Alloys GmbH

mod

Hauptzollamt Aachen,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af formanden for Anden Afdeling, J.N. Cunha Rodrigues, som fungerende formand for Tredje Afdeling, og dommerne P. Lindh, A. Rosas, U. Löhmus (refererende dommer) og A. Ó Caoimh,

* Processprog: tysk.

generaladvokat: J. Mazák
justitssekretær: fuldmægtig R. Şereş,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 9. juli 2009,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Hoesch Metals and Alloys GmbH ved Rechtsanwalt H. Bleier

- Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af
Rechtsanwälte G.M. Berrisch og G. Wolf

- Europa-Kommissionen ved R. Lyal, H. van Vliet og B.-R. Killmann, som
befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«), og gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 398/2004 af 2. marts 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 66, s. 15).

- 2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem Hoesch Metals and Alloys GmbH (herefter »Hoesch«) og Hauptzollamt Aachen (toldmyndighed i Aachen) vedrørende fastsættelsen af ikke-præferenceoprindelsesstatus for silicium hidrørende fra Kina, som er blevet undergivet forskellige former for behandling i Indien.

Retsforskrifter

Aftalen om oprindelsesregler

- 3 Aftalen om oprindelsesregler (OMC-GATT 1994), der er knyttet som bilag til slutakten undertegnet af Det Europæiske Fællesskab i Marrakech den 15. april 1994 og godkendt i Fællesskabets navn ved Rådets afgørelse nr. 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT 1994 L 336, s. 1), har til formål at harmonisere oprindelsesreglerne og i en overgangsperiode at indføre et arbejdsprogram for harmoniseringen.

Fællesskabets toldbestemmelser

4 Toldkodeksens artikel 24 bestemmer:

»En vare, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen.«

5 Artikel 35-40 og bilag 10 og 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1) præciserer for visse varer, hvilken bearbejdning eller forarbejdning der giver oprindelsesstatus i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 24. Silicium er ikke blandt de varer, som er omfattet af disse bestemmelser.

6 Pos. 2804 i den kombinerede nomenklatur, som findes i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1789/2003 af 11. september 2003 (EUT L 281, s. 1, herefter »KN«), har følgende ordlyd:

»2804 Hydrogen, inaktive gasser og andre ikke-metaller:

[...]

— Silicium

2804 61 00 — — Med indhold af Si på 99,99 vægtprocent og derover

2804 69 00 — — I andre tilfælde

[...]«

Fællesskabsbestemmelser vedrørende antidumpingforanstaltninger

7 Bestemmelserne vedrørende Det Europæiske Fællesskabs indførelse af antidumpingtold findes i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 af 8. marts 2004 (EUT L 77, s. 12, herefter »grundforordningen«).

8 Grundforordningens artikel 3, stk. 1, har følgende ordlyd:

»I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i

Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.«

9 Samme forordnings artikel 5 vedrører indledningen af en indledende undersøgelses-procedure med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en i en klage påstået dumping.

10 Forordningens artikel 9, stk. 4, bestemmer:

»Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 21, træffer Rådet på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i det rådgivende udvalg afgørelse om indførelse af en endelig antidumpingtold. Forslaget vedtages af Rådet, medmindre dette ved simpelt flertal beslutter at forkaste forslaget inden for en frist på en måned, efter at Kommissionen har forelagt det. Er en midlertidig told i kraft, forelægges der, senest en måned før en sådan told ophører, et forslag om endelige foranstaltninger. Anti-dumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargen, og den bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.«

11 Grundforordningens artikel 11 har følgende ordlyd:

»[...]

2. Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

En fornyet undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat finder dumping sted og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende dumping sted.

[...]

5. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for genoptagelse af undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2, 3 og 4. Undersøgelser foretaget i henhold til stk. 2 og 3 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest tolv måneder efter genoptagelsen af undersøgelsen. [...]

6. [...] Findes det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til stk. 2, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til stk. 3 og 4, af den fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse. [...]

[...]«

- 12 Ved Rådets forordning (EØF) nr. 2200/90 af 27. juli 1990 (EFT L 198, s. 57) indførte Rådet for første gang en endelig antidumpingtold på importen af silicium med oprindelse i Kina. Som følge af en meddelelse fra februar 1995 om udløb af de i forordning nr. 2200/90 fastsatte foranstaltninger, blev Kommissionen anmodet om at genoptage undersøgelsen af beviserne for dumping af de pågældende varer, hvilket viste, at der var tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en undersøgelse. Henset til denne undersøgelses konklusioner vedtog Rådet forordning (EF) nr. 2496/97 af 11. december 1997 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EFT L 345, s. 1).

- 13 Betragtning 24 til forordning nr. 2496/97 har følgende ordlyd:

»[...]

Udtrykt i procent af cif-prisen, frit Fællesskabets grænse var dumpingmargenen 68,1%.«

14 Forordningens artikel 1, stk. 2, bestemmer:

»Den endelige antidumpingtold fastsættes til 49% af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.«

15 Efter offentliggørelsen i marts 2002 af en meddelelse om forestående ophør af antidumpingforanstaltningerne blev der i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 11, stk. 2, indgivet en anmodning om genoptagelse af undersøgelsen af disse foranstaltninger til Kommissionen. Efter denne undersøgelse besluttede Rådet med vedtagelsen af forordning nr. 398/2004 at opretholde de ved forordning nr. 2496/97 indførte foranstaltninger.

16 Betragtning 27 til forordning nr. 398/2004 har følgende ordlyd:

»I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev dumpingmargenen fastsat på grundlag af en sammenligning mellem et vejet gennemsnit af den normale værdi og det vejede gennemsnit af eksportpriserne som fastlagt ovenfor. Det fremgik af denne sammenligning, at der forekom dumping. Dumpingmargenen udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, var betydelig med 12,5%, men dog meget lavere end de procentsatser, der blev konstateret under de foregående undersøgelser.«

- 17 Tabel 6 i forordningens præambel, som vedrører EF-erhvervsgrenens salg af silicium i Fællesskabet, angiver følgende:

	»1998	1999	2000	2001	Undersøgel- sesperioden
Tons	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Indeks	100	132	154	148	157
År/år- udvikling		+ 32%	+ 17%	7%	+ 6%«

- 18 Betragtning 51 til forordning nr. 398/2004 har følgende ordlyd:

»EF-erhvervsgrenens salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i EF steg med 57% mellem 1998 og undersøgelsesperioden.«

- 19 Tabel 8 i præambelen til den pågældende forordning, som gengiver EF-erhvervsgrenens markedsandel på siliciummarkedet, angiver følgende:

	»1998	1999	2000	2001	Undersøgel- sesperioden
% af markedet	29,8%	35,2%	34,3%	34,3%	36,7%
Indeks	100	118	115	115	123«

20 Det anføres i betragtning 54 til forordning nr. 398/2004:

»EF-erhvervsgrenens markedsandel steg fra 29,8% i 1998 til 36,7% i undersøgelsesperioden i takt med dens øgede produktion og salgsmængde som følge af åbningen af et nyt produktionsanlæg i Fællesskabet. En stor stigning fandt sted mellem 1998 og 1999 (+ 5,4% af markedet), hvor der blev etableret nye produktionsanlæg i EU. Mellem 2001 og undersøgelsesperioden var der en mindre stigning (+ 2,4 procentpoint).«

21 Betragtning 71-74 til forordningen har følgende ordlyd:

»(71) Som forklaret og vist ovenfor kunne EF-erhvervsgrenen fra 1998 til 2000 drage fordel af en markedsvækst på 34% og en betydelig stigning i salgsmængde og markedsandel. Derefter stagnerede både salgsmængde og markedsandel, og EF-erhvervsgrenens finansielle situation (priser, rentabilitet og likviditet) blev forværret.

(72) Det fremgår af en nærmere undersøgelse, at den positive udvikling for EF-erhvervsgrenen hovedsagelig fandt sted mellem 1998 og 2000. Fra og med 2000 kan der ikke registreres nogen nævneværdig forbedring.

(73) Forbedringerne mellem 1998 og 2000 kan direkte tilskrives beslutninger, som EF-erhvervsgrenen traf i 1998 om at investere i ekstra EF-produktionsanlæg. Mellem 1998 og 2000 voksede produktionskapaciteten i Fællesskabet med 26% fra 125 000 tons til 158 000 tons. Beslutningerne blev truffet som en reaktion på antidumpingforanstaltningerne mod importen af silicium fra Kina, der som

skitseret i betragtning 1 var blevet forlænget i 1997. [...] Det kan deraf konstateres, at EF-erhvervsgrenen kunne drage fordel af antidumpingforanstaltningerne mod importen af silicium fra Kina. Fra 2000 indtil undersøgelsesperioden forværredes situationen for EF-erhvervsgrenen, idet der især indtraf et prisfald på 46 EUR pr. ton, en rentabilitetsnedgang på 7,1 procentpoint, en nedgang i likviditeten på 59% og et fald i investeringerne på 55%. I undersøgelsesperioden befandt EF-erhvervsgrenen sig i en tabgivende situation. Af disse grunde skønnes det, at EF-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden befandt sig i en meget skrøbelig og sårbar situation.

[...]

- (74) Dumpingimporten fra Kina er vokset betydeligt i mængde i den betragtede periode, og det er sandsynligt, at der uden de eksisterende antidumpingforanstaltninger ville blive afskibet betydeligt større mængder af den pågældende vare til Fællesskabets marked til meget lave priser, som ville være lavere end EF-erhvervsgrenens priser. Prisforskellen mellem den importerede vare og den af EF-erhvervsgrenen fremstillede vare vil i betragtning af den gældende antidumpingtolds størrelse kunne blive på over 35%, hvis foranstaltningen udløb.«

22 I henhold til artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning nr. 398/2004:

»1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af silicium henhørende under [underposition] 2804 69 00 [i KN] med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til 49% af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 23 Den 15. juni og den 12. august 2004 angav Hoesch en mængde silicium under underposition 2804 69 00 i KN til Hauptzollamt Duisburg (hovedtoldkontoret i Duisburg) med henblik på dets overgang til fri omsætning. Sagsøgeren havde indført varerne fra Indien og angav dette land som oprindelsesland.
- 24 Det fremgår imidlertid af forelæggelsesafgørelsen, at det i hovedsagen omhandlede silicium hidrørte fra Kina, og at det var blevet leveret i form af blokke på to gange tre meter til selskabet Metplast, som havde hjemsted i Indien. Dette selskab havde herefter udført forskellige former for behandling af disse blokke, idet de var blevet separeret, findelt og rensat. De korn, som fremkom ved findelingen, blev sigtet, sorteret efter størrelse og til slut emballeret. Rensningen af siliciummet foregik ved at der dels manuelt, dels maskinelt fjernedes uønskede slagge rester i de siliciumkorn, som var fremkommet ved findelingen af blokkene. Herefter blev frit jern i siliciummet fjernet ved magnetisk behandling. Renhedsgraden af siliciummet var efter alle selskabets behandlinger på over 98,5%, og en sådan renhedsgrad var ifølge Hoesch påkrævet af hensyn til den senere anvendelse af siliciummet til fremstilling af aluminiumlegeringer. Siliciummets renhedsgrad før det blev indført fra Kina var imidlertid ifølge den forelæggende ret ikke kendt.
- 25 I tilslutning til en undersøgelse udført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) nåede Hauptzollamt Aachen frem til den konklusion, at det i hovedsagen

omhandlede silicium ikke havde været genstand for en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning i Indien, og at det derfor ikke kunne betragtes som havende oprindelse i dette land. Toldmyndigheden fandt således, at varen skulle betragtes som havende oprindelse i Kina. Følgelig efteropkrævede myndigheden ved to afgørelser af 6. juni 2007 i alt 99 974,74 EUR i antidumpingtold af Hoesch i henhold til artikel 1 i forordning nr. 398/2004.

26 Ved sag anlagt ved Finanzgericht Düsseldorf har Hoesch nedlagt påstand om annullation af de pågældende afgørelser, idet selskabet har gjort gældende, at det i hovedsagen omhandlede silicium havde været genstand for en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning i Indien, og at det følgelig skulle betragtes som havende oprindelse i dette land. Selskabet er af den opfattelse, at findelingen af siliciumblokkene havde ført til en omdannelse af blokkene til korn, og at rensningen af disse, som havde krævet et betragteligt arbejde, havde gjort det muligt at forøge siliciummets renhedsgrad. Hoesch har endvidere påberåbt sig, at forordning nr. 398/2004 er ugyldig.

27 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at afgørelsen af tvisten afhænger af, hvorvidt den behandling, der er foregået i Indien, udgør en bearbejdning eller forarbejdning, der begrunder varens oprindelsesstatus i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i toldkodeksens artikel 24, idet det indførte silicium i dette tilfælde ikke vil blive pålagt antidumpingtold. Hvis det ikke er tilfældet, rejser retten tvivl ved gyldigheden af forordning nr. 398/2004.

28 Retten mener ikke, at det drejer sig om rækkevidden af de såkaldte »liste«-regler, som Kommissionen har udarbejdet med henblik på at præcisere begreberne i toldkodeksens artikel 24, som findes på Kommissionens hjemmeside.

29 Under disse omstændigheder har Finanzgericht Düsseldorf besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

- »1) Skal [toldkodeksens] artikel 24 [...] fortolkes således, at separering, rensning og findeling af siliciumblokke og efterfølgende sigtning, sortering og emballering af de ved findelingen fremkomne siliciumkorn udgør en bearbejdning eller forarbejdning, der begrundes vares oprindelsesstatus?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er forordning [nr. 398/2004] da gyldig?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

Indlæg for Domstolen

30 Hoesch er for det første af den opfattelse, at siliciummets ikke-præferenceoprindelsesstatus alene skal fastsættes på grundlag af toldkodeksens artikel 24, og at alle betingelserne for anvendelse af denne bestemmelse er opfyldt i hovedsagen, hvorfor den i hovedsagen omhandlede behandling skal betragtes som en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, der begrundes vares ikke-præferenceoprindelsesstatus.

- 31 Selskabet er af den opfattelse, at de former for behandling, der er blevet foretaget i Indien på det fra Kina indførte silicium, skal betragtes som en væsentlig bearbejdning heraf, idet begrebet væsentlig bearbejdning i det foreliggende tilfælde kan defineres som en ændring af det oprindelige materiale i en sådan grad, at dette opnår andre egenskaber. Som følge af findelingen har siliciumblokkene således mistet deres oprindelige form. Hoesch har ligeledes henvist til Domstolens praksis, hvorefter en vares sidste bearbejdning kun er »væsentlig« efter toldkodeksens artikel 24, hvis det derved fremkomne produkt har særlige egenskaber og en særlig sammensætning, som det ikke havde før denne bearbejdning (jf. i denne retning dom af 26.1.1977, sag 49/76, Gesellschaft für Überseehandel, Sml. s. 41, præmis 6). I hovedsagen medførte rensningen en fjernelse af urenheder, som var indeholdt i siliciumblokkene, en ændring af siliciummets formål og gjorde det således muligt at anvende det i aluminiumlegeringer.
- 32 Hoesch har videre gjort gældende, at kravet om ændring af underposition i toldtariffen, som findes i listereglerne, i strid med adskillige oprindelsesregler for varer ikke er opført blandt betingelserne i toldkodeksens artikel 24. Ændring af toldposition udgør således ikke en betingelse for anvendelse af den pågældende artikel 24. Da listereglerne og de indledende bestemmelser i kapitel 28 i disse regler (herefter »de indledende bestemmelser«) i øvrigt ikke er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* og alene er tilgængelige på internettet og på engelsk, er de ikke bindende. Hoesch er af den opfattelse, at selv om de skulle anvendes, ville de indledende bestemmelser bekræfte de i hovedsagen omhandlede varers ikke-præferenceoprindelsesstatus. Det fremgår således af de pågældende indledende bestemmelser, at rensningen og findelingen af siliciummet under visse betingelser kan udgøre en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, der begrundes varernes oprindelsesstatus. Disse betingelser er opfyldt i hovedsagen.
- 33 Kommissionen har derimod anført, at listereglerne og de indledende bestemmelser skal tages i betragtning for bl.a. at sikre ensartetheden i anvendelsen af toldreglerne og sammenhængen mellem anvendelsen af disse bestemmelser og de forpligtelser, som Fællesskabet har indgået inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (»WTO«). Disse bestemmelser udgør således de foreløbige resultater af forhandlinger

i forbindelse med harmoniseringsarbejdet i denne organisations komité for oprindelsesregler, som fastsat i aftalen om oprindelsesreglerne.

34 Henvisningen i listereglerne til kriteriet om ændring af underposition i toldtariffen — et kriterium, hvorefter den omhandlede vare alene skal betragtes som havende været underkastet den sidste væsentlige bearbejdning eller forarbejdning, når dens underposition i toldtariffen er blevet ændret — er ifølge Kommissionen i øvrigt berettiget ud fra et teknisk synspunkt, for så vidt som kriteriet i hovedsagen ville tage hensyn til de nødvendige processer i siliciumproduktionen og formålene med fremstillingen heraf. Tarifieringen af silicium i underposition 2804 61 eller 2804 69 i KN afhænger således af dettes renhedsgrad, nemlig henholdsvis for første underposition en renhedsgrad på 99,9% eller derover og for den anden underposition en renhedsgrad under 99,9%, hvilket således ikke alene svarer til den anvendelse, der gøres af produktet, men også til det arbejde, der er nødvendigt for fremstillingen heraf. Kommissionen har videre gjort gældende, at der ikke i hovedsagen objektivt og reelt kan sondres mellem basisproduktet, nemlig silicium i form af metalblokke, og siliciumkorn opnået ved separering og siden sigtning, sortering og emballering, idet disse arbejdsprocesser på ingen måde har ændret siliciummets egenskaber eller sammensætning, som stadig er metallisk silicium, hvis eneste formål er fremstilling af aluminiumlegeringer.

35 Kommissionen har imidlertid med henvisning til de indledende bestemmelser nr. 3) og 4) anført, at rensning og findeling af silicium under visse omstændigheder på trods af, at der ikke er skiftet toldposition, kan udgøre en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, der begrundes varens oprindelse, på betingelse af enten, at rensningen udgør et fabrikationstrin, hvorved mindst 80% af de eksisterende urenheder fjernes, eller hvorved der opnås en renhedsgrad, som muliggør en særlig anvendelse af det eksisterende produkt, eller at findelingen svarer til en forsætlig reduktion af siliciummet, som fører til et bestemt resultat. Kommissionen bemærker imidlertid, at ifølge den forelæggende rets konstateringer er det ikke blevet godtgjort, at mindst 80% af urenhederne er blevet fjernet. Kommissionen har i øvrigt bemærket, at de

fremkomne siliciumkorn er blevet sigtet, hvilket viser, at de var af en anden størrelse før sigtningen. Der er således ikke tale om, at der er sket en forsætlig og kontrolleret reduktion af siliciumblokkene.

Domstolens svar

- ³⁶ Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om separering, findeling og rensning af siliciumblokke og efterfølgende sigtning, sortering og emballering af de ved findelingen fremkomne siliciumkorn udgør en bearbejdning eller forarbejdning, der begrundes vares oprindelsesstatus, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i toldkodeksens artikel 24.
- ³⁷ Det fremgår af toldkodeksens artikel 24, at når flere lande har deltaget i fremstillingen af en vare, har denne oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen.
- ³⁸ Domstolen har i denne henseende fastslået, at det fremgår af artikel 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse (EFT 1968 I, s. 157), som fandt anvendelse før toldkodeksens artikel 24 ikrafttræden, men som har samme ordlyd, at det afgørende kriterium er den sidste væsentlige bearbejdning eller forarbejdning (dom af 13.12.1989, sag C-26/88, Brother International, Sml. s. 4253, præmis 15, og af 13.12.2007, sag C-372/06, Asda Stores, Sml. I, s. 11223, præmis 32).

- 39 Hvad angår anvendelsen af listereglerne bemærkes, at Domstolen i dom af 10. december 2009, HEKO Industrieerzeugnisse (sag C-260/08, Sml. I, s. 11571, præmis 20 og 21), har fastslået, at selv om listereglerne, som Kommissionen har udarbejdet, bidrager til at afgøre varernes ikke-præferenceoprindelsesstatus, er disse regler ikke retligt bindende. Det følger heraf, at indholdet af disse regler skal være i overensstemmelse med oprindelsesreglerne som fastsat i toldkodeksens artikel 24 og ikke kan ændre disses rækkevidde. Denne vurdering gælder ligeledes for de indledende bestemmelser.
- 40 Ligeledes bemærkes, at hvis afledte retsakter skal fortolkes i lyset af de aftaler, der er vedtaget inden for rammerne af WTO, indfører aftalen om oprindelsesregler ikke desto mindre på nuværende tidspunkt kun et arbejdsprogram for harmonisering i en overgangsperiode. Eftersom denne aftale ikke udgør en fuldstændig harmonisering, råder WTO's medlemmer over en skønsmargen hvad angår vedtagelse af deres oprindelsesregler (jf. HEKO Industrieerzeugnisse-dommen, præmis 22).
- 41 Det følger af disse betragtninger, at medlemsstaternes domstole ved fortolkningen af toldkodeksens artikel 24 kan anvende såvel de indledende bestemmelser som listereglerne, forudsat at dette ikke resulterer i en ændring af denne artikel (jf. HEKO Industrieerzeugnisse-dommen, præmis 23).
- 42 Hvad angår spørgsmålet om relevansen af kriteriet om ændring af underposition i toldtariffen ved afgørelsen af, om de i hovedsagen omhandlede arbejdsprocesser udgør en bearbejdning eller forarbejdning, der begrundet varens oprindelsesstatus i henhold til toldkodeksens artikel 24, et kriterium, der stammer fra listereglerne, har Domstolen tidligere fastslået, at det ikke er tilstrækkeligt at søge de kriterier, der definerer varers oprindelse i den tariferingsmæssige klassificering af forarbejdede produkter, da den fælles toldtarif er affattet med henblik på særlige formål og ikke med henblik på fastsættelse af varers oprindelse (jf. dommen i sagen Gesellschaft für Überseehandel, præmis 5, og dom af 23.3.1983, sag 162/82, Cousin m.fl., Sml. s. 1101, præmis 16, samt HEKO Industrieerzeugnisse-dommen, præmis 29).

- 43 Domstolen har ligeledes fastslået, at selv om det givetvis er korrekt, at en vares toldpositionsskifte, som forårsages af bearbejdningen af denne vare, udgør en angivelse af, om der er tale om en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, kan en bearbejdning eller forarbejdning ikke desto mindre være væsentlig også uden et sådant toldpositionsskifte (jf. HEKO Industrieerzeugnisse-dommen, præmis 35). Denne vurdering kan ligeledes overføres på kriteriet om ændring af underposition i toldtariffen.
- 44 Det følger heraf, at ved afgørelsen af, om de i hovedsagen omhandlede arbejdsprocesser kan begrunde varens oprindelsesstatus, henset til betingelserne i toldkodeksens artikel 24, skal der tages hensyn til andre kriterier end ændring af underposition i toldtariffen.
- 45 Det fremgår i denne forbindelse af Domstolens praksis, at fastsættelse af varers oprindelse skal baseres på en objektiv og reel sondring mellem basisproduktet og det bearbejdede produkt, der især skal tage hensyn til hvert af disse produkters særlige fysiske beskaffenhed (jf. dommen i sagen Gesellschaft für Überseehandel, præmis 5, og i sagen Cousin m.fl., præmis 16, samt HEKO Industrieerzeugnisse-dommen, præmis 29).
- 46 Det bemærkes endvidere, at den sidste bearbejdning eller forarbejdning kun er »væsentlig« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i toldkodeksens artikel 24, hvis det herved fremkomne produkt har særlige egenskaber og en særlig sammensætning, som det ikke havde før denne bearbejdning eller forarbejdning. Arbejdsprocesser, der ændrer produktets ydre fremtræden med henblik på dets anvendelse, men som ikke medfører en betydelig kvalitativ ændring af dets særlige egenskaber, kan derfor ikke være afgørende for nævnte produkts oprindelse (jf. dommen i sagen Gesellschaft für Überseehandel, præmis 6, dom af 23.2.1984, sag 93/83, Zentrag, Sml. s. 1095, præmis 13, og HEKO Industrieerzeugnisse-dommen, præmis 28).
- 47 Domstolen har desuden præciseret, at bearbejdningen af en vare, som ikke medfører en væsentlig ændring af dennes særlige egenskaber og sammensætning, idet den alene

består i en opdeling og en ændring af varens fremtræden, derimod ikke udgør en så kvalificeret ændring af varen, at den har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen af det pågældende produkt (jf. i denne retning Zentragdommen, præmis 14).

- 48 Det skal bemærkes, at i hovedsagen afhænger valget af tarifiering af silicium i underposition 2804 61 eller 2804 69 i toldtariffen af siliciummets renhedsgrad, nemlig henholdsvis en renhedsgrad for første underposition på 99,9% eller højere, og en renhedsgrad for anden underposition på under 99,9%. Det skal, som Kommissionen har anført, bemærkes, at en sådan forskel i tarifiering svarer til såvel forskellen i anvendelse af siliciummet som til det arbejde, der er nødvendigt for at fremstille det.
- 49 I det foreliggende tilfælde omfatter de bearbejdningsprocesser vedrørende silicium, som er blevet foretaget i Indien, separering, findeling, rensning, sigtning, sortering og emballering heraf. Hvad for det første angår separeringen, sigtningen, sorteringen og emballeringen af siliciummet fremgår det af de sagsakter, der er blevet fremlagt for Domstolen, at disse arbejdsprocesser på ingen måde har ændret siliciummets særlige egenskaber eller sammensætning, idet der fortsat efter disse bearbejdningsprocesser er tale om metallisk silicium, som i henhold til de ubestridte oplysninger i sagen skal anvendes til fremstilling af aluminiumlegeringer.
- 50 Domstolen har således for det første allerede fastslået, at den omstændighed at et basisprodukts forskellige finhedsgrader forhøjes, ikke skal betragtes som en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning heraf, idet den alene har den virkning, at produktets konsistens og fremtræden ændres med henblik på dets senere anvendelse, men ikke medfører en betydelig kvalitativ ændring af basisproduktet. For det andet har Domstolen fastslået, at den kvalitetskontrol i form af separering, som et malet produkt er underlagt, samt dette produkts emballering alene svarer til kravene for produktets omsætning og ikke berører dets væsentlige egenskaber (jf. for så vidt angår afgørelsen af oprindelsen for råkasein, Gesellschaft für Überseehandel-dommen, præmis 7).

- 51 Det følger heraf, at separering af siliciumblokke på den ene side og efterfølgende sigtning, sortering og emballering af de ved findelingen fremkomne siliciumkorn på den anden side ikke kan betragtes som arbejdsprocesser, der kan begrunde siliciummets oprindelsesstatus.
- 52 Hvad for det andet angår rensningen og findelingen af et produkt fremgår det af de indledende bestemmelser, at disse to arbejdsprocesser kan begrunde det pågældende produkts oprindelsesstatus, og dette endog selv om der ikke sker en ændring af underpositionen i toldtariffen for produktet. Dette ville således i henhold til ordlyden af den indledende bestemmelse nr. 3) være tilfældet for rensning, hvis denne blev gennemført på et trin i fremstillingsprocessen for et produkt, på hvilket mindst 80% af de eksisterende urenheder blev fjernet. Det samme er i henhold til den indledende bestemmelse nr. 4) tilfældet for findeling, når denne svarer til en ønsket og kontrolleret reduktion af produktet i partikler, som har fysiske og kemiske egenskaber, der adskiller sig fra det forudgående materiale, ved andet end blot knusning.
- 53 Det skal i denne forbindelse fastslås, at de kriterier, der kan udledes af de indledende bestemmelser nr. 3) og 4), gør det muligt at tage hensyn til væsentlige kvalitative ændringer af siliciummets kendetegn, til den objektive og reelle sondring mellem basisproduktet og det bearbejdede produkt og til siliciummets bestemmelse. De er således i overensstemmelse med den retspraksis, der henvises til i denne doms præmis 45-47. Da de pågældende kriterier ikke ændrer rækkevidden af toldkodeksens artikel 24, er en henvisning hertil berettiget under omstændighederne i hovedsagen.
- 54 Den forelæggende ret har imidlertid anført, at de kriterier, der er opstillet i de indledende bestemmelser nr. 3) og 4), ikke er opfyldt i hovedsagen, idet det hverken er godtgjort, at den i hovedsagen omhandlede rensning har fjernet 80% af de eksisterende urenheder, eller muligt at fastslå, at den i hovedsagen omhandlede findeling svarer til en ønsket og kontrolleret reduktion af siliciumblokkene til partikler. Under disse omstændigheder udgør den rensning og findeling af siliciummet, som har fundet sted i Indien, ikke en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i toldkodeksens artikel 24, som gør det muligt at betragte det opnåede produkt som havende oprindelse i det land, hvor disse arbejdsprocesser har fundet sted.

55 Herefter skal første spørgsmål besvares med, at en separering, rensning og findeling af siliciumblokke og efterfølgende sigtning, sortering og emballering af de ved findelingen fremkomne siliciumkorn, som omhandlet i hovedsagen, ikke udgør en bearbejdning eller forarbejdning, der begrundet varens oprindelsesstatus i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i toldkodeksens artikel 24.

Det andet spørgsmål

56 Hvis det i hovedsagen omhandlede silicium skal betragtes som havende oprindelse i Kina, har den forelæggende ret med sit andet spørgsmål rejst tvivl om gyldigheden af forordning nr. 398/2004. Retten rejser nærmere bestemt spørgsmålet for det første om, hvorvidt Rådet har begået en skønsfejl ved at lægge en fejlagtig antagelse til grund ved afgørelsen af den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, og for det andet om opretholdelsen af en antidumpingtold på 49% i forordning nr. 398/2004 er forenelig med grundforordningens artikel 9, stk. 4.

Indledende bemærkninger

57 Det skal for det første bemærkes, at den forelæggende ret med sit spørgsmål, som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, alene har fundet det nødvendigt at anmode Domstolen om at tage stilling til gyldigheden af forordning nr. 398/2004 for så vidt angår den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, og denne forordnings opretholdelse af antidumpingtoldsatsen.

58 Hoesch er af den opfattelse, at forordning nr. 398/2004 er ugyldig for det første på grund af en åbenbar skønsfejl ved afgørelsen af årsagssammenhængen mellem

indførelser med oprindelse i Kina og den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, og for det andet på grund af overskridelsen af sagsbehandlingsfristen ved den fornyede undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne.

- 59 Ifølge fast retspraksis er proceduren i henhold til artikel 234 TEUF baseret på en klar adskillelse mellem de nationale retters og Domstolens funktioner, således at det udelukkende tilkommer den nationale ret, for hvilken en tvist er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, som skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen (jf. i denne retning dom af 26.6.2007, sag C-305/05, *Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl.*, Sml. I, s. 5305, præmis 18).
- 60 På denne baggrund er der ikke anledning til at lade prøvelsen af gyldigheden af forordning nr. 398/2004 omfatte en prøvelse i relation til grunde, som ikke er nævnt af den forelæggende ret (jf. analogt dommen i sagen *Ordre des barreaux francophones et germanophone m.fl.*, præmis 17-19).
- 61 Det skal for det andet bemærkes, at Fællesskabets institutioner inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge (jf. dom af 27.9.2007, sag C-351/04, *Ikea Wholesale*, Sml. I, s. 7723, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 62 Det er endvidere fast retspraksis, at konstateringen af, om der foreligger skade for EF-erhvervsgrenen, kræver, at der foretages en bedømmelse af en række komplicerede økonomiske omstændigheder, og domstolsprøvelsen af institutionernes skøn skal således begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (jf. *Ikea Wholesale*-dommen, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis, og dom af 28.2.2008, sag C-398/05, *AGST Draht- und Biegetechnik*, Sml. I, s. 1057, præmis 34).

63 Det er i lyset af ovenstående bemærkninger, at gyldigheden af forordning nr. 398/2004 skal undersøges.

Om konstateringen af en skade for EF-erhvervsgrenen

64 Den forelæggende ret har for det første anført, at tvivlen om gyldigheden af forordning nr. 398/2004 udspringer af Rettens dom af 14. marts 2007 (sag T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet, Sml. II, s. 669), hvorved Retten annullerede artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 2229/2003 af 22. december 2003 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af silicium med oprindelse i Rusland (EUT L 339, s. 3), bl.a. af den grund, at Rådet havde begået en åbenbar skønsfejl ved konstateringen af den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt. Den forelæggende ret har understreget, at den ved denne dom annullerede forordning vedrørte samme undersøgelses- og referenceperiode som vedrørende forordning nr. 398/2004, og at den økonomiske udvikling på Fællesskabets marked for silicium er identisk for de to forordninger, hvorfor forordning nr. 398/2004 bør annulleres af samme grunde.

65 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at de to forordninger adskiller sig på et væsentligt punkt. Forordning nr. 2229/2003 indførte således for første gang antidumpingtold på indførsler af silicium fra Rusland og blev udstedt som følge af en første undersøgelse efter grundforordningens artikel 5. Rådet var således forpligtet til at konstatere, at EF-erhvervsgrenen havde lidt skade på grund af de pågældende indførsler. Forordning nr. 398/2004 opretholder derimod antidumpingforanstaltninger på indførsler af silicium med oprindelse i Kina, hvilke foranstaltninger havde været i kraft siden 1990, og blev således vedtaget som følge af en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at proceduren i forbindelse med en fornyet undersøgelse i princippet er objektivt forskellig fra den indledende undersøgelse, der er omfattet af andre bestemmelser i samme forordning (jf. dom af 27.1.2005, sag C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) mod Rådet, Sml. I, s. 791, præmis 49).

- 66 Den objektive forskel, der er mellem disse to procedurer, beror på den omstændighed, at de indførsler, der er underlagt en procedure med fornyet undersøgelse, allerede har været pålagt endelige antidumpingforanstaltninger, og med hensyn til disse er der i princippet fremlagt et tilstrækkeligt bevismateriale til at fastslå, at ophævelsen af disse foranstaltninger sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. Når indførslerne derimod gøres til genstand for en oprindelig undersøgelse, er formålet med denne netop at fastslå, om der er tale om dumping, samt graden og virkningen af denne angivelige dumping, selv om indledningen af en sådan undersøgelse forudsætter, at der findes tilstrækkelige beviser til at begrunde, at en sådan procedure indledes (jf. dommen i sagen Europe Chemi-Con (Deutschland) mod Rådet, præmis 50).
- 67 Det fremgår således af grundforordningens artikel 11, stk. 2, at opretholdelsen af antidumpingforanstaltninger ud over det tidspunkt, hvor de normalt udløber, alene er mulig, når det som led i en fornyet undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald vil medføre, at der »fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade«. Det følger heraf, at Rettens bemærkninger i dommen i sagen Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet for så vidt angår konstateringen af en skade inden for rammerne af undersøgelsen af gyldigheden af forordning nr. 2229/2003 som sådan er uden relevans for vurderingen af gyldigheden af forordning nr. 398/2004.
- 68 Den forelæggende ret har for det andet anført, at der er en konflikt mellem på den ene side andet punktum i betragtning 71 til forordning nr. 398/2004, hvorefter både EF-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel »stagnerede« efter år 2000, og på den anden side angivelserne vedrørende salgsmængderne samt EF-erhvervsgrenens markedsandel, som fremgår af tabel 6 og 8 i præambelen til den pågældende forordning.
- 69 Det skal i denne forbindelse først bemærkes, at det fremgår af tabel 6, at mellem 1998 og 2000 steg EF-erhvervsgrenens salg af silicium med 54%, mens salget mellem 2000 og

undersøgelsesperioden oplevede en stigning på ca. 21%. Desuden angives i tabel 8 til forordningen, at EF-erhvervsgrenens markedsandel gik fra 29,8% til 34,3% mellem 1998 og 2000 og fra 34,3% til 36,7% mellem 2000 og undersøgelsesperioden.

- 70 Selv om det er korrekt, at salgsmængden af silicium og EF-erhvervsgrenens markedsandel er steget i undersøgelsesperioden, forholder det sig ikke desto mindre således, at henset til den store stigning i salgsmængderne mellem 1998 og 2000, nemlig 54%, er EF-erhvervsgrenens udvikling stoppet siden 2000 og kan således siges at være stagneret. Følgelig er der ingen konflikt mellem tabel 6 og 8 i præamblen til forordning nr. 398/2004 på den ene side og betragtning 71 til samme forordning på den anden side.
- 71 Det bemærkes herefter, at det fremgår af betragtning 72 til forordning nr. 398/2004, hvis indhold ikke er bestridt, at siden 2000 er der ikke sket nogen nævneværdig forbedring i EF-erhvervsgrenens udvikling. Det følger ligeledes af betragtning 73 til samme forordning, som heller ikke er bestridt, at situationen for EF-erhvervsgrenen blev forværret mellem 2000 og undersøgelsesperioden og under undersøgelsesperioden blev meget skrøbelig og sårbar.
- 72 Det følger endelig af artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2496/97, at den endelige antidumpingtold for indførsler af silicium fra Kina fastsættes til 49%, ufortoldet. Det er således sandsynligt, at markedsandelene af indførsler af silicium fra Kina var mindre end de ville have været, hvis der ikke var blevet pålagt antidumpingtold. Herefter og idet det fremgår af betragtning 74 til forordning nr. 398/2004, hvis indhold er ubestridt, at dumpingimporten fra Kina er vokset betydeligt i omfang i perioden mellem den 1. januar 1998 og afslutningen af undersøgelsesperioden, og det er sandsynligt, at der uden de eksisterende antidumpingforanstaltninger ville blive sendt betydeligt større mængder af den pågældende vare til Fællesskabets marked til meget lave priser, som ville være lavere end EF-erhvervsgrenens priser, har Rådet med rette fastslået, at der var

en forhøjet risiko for EF-erhvervsgruppen i forbindelse med import fra Kina af silicium, hvis der ikke var antidumpingtold.

- 73 Herefter har Rådet ikke begået nogen åbenbar skønsfejl, da det fastslog, at der kunne opstå en skade for EF-erhvervsgruppen, hvis antidumpingforanstaltningerne blev ophævet.

Om opretholdelsen af niveauet for antidumpingtolden

- 74 Den forelæggende ret har rejst spørgsmålet, om opretholdelsen af niveauet for antidumpingtolden på 49% ved artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 398/2004 er forenelig med grundforordningens artikel 9, stk. 4, sidste punktum, når dumpingmargenen, som var på 68,1% i henhold til betragtning 24 til forordning nr. 2496/97, ikke var mere end 12,5% i henhold til betragtning 24 til forordning nr. 398/2004.
- 75 Hoesch har i denne forbindelse gjort gældende, at i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 4, som ligeledes finder anvendelse på genoptagelse af undersøgelser i henhold til forordningens artikel 11, stk. 5, er det forbudt at fastsætte en told på et højere niveau end dumpingmargenen.
- 76 Det bemærkes, som anført i denne doms præmis 66 og 67, at toldmyndighederne inden for rammerne af en genoptagelse af undersøgelsen af antidumpingforanstaltninger, der

udløber, i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, alene skal fastslå, om foranstaltningernes bortfald vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade, i hvilket tilfælde foranstaltningerne opretholdes. I modsat fald ophæves antidumpingforanstaltningerne. Dette bekræftes af ordlyden af forordningens artikel 11, stk. 6, hvorefter foranstaltningerne ophæves eller opretholdes i henhold til bestemmelsens stk. 2, hvis det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse findes påkrævet, mens det fremgår af nævnte stk. 6, at foranstaltningerne ikke alene kan ophæves eller opretholdes, men også ændres i henhold til bestemmelsens stk. 3 og 4. Følgelig kan en genoptagelse af en undersøgelse af foranstaltninger, der udløber, ikke føre til ændring af de gældende foranstaltninger.

77 I grundforordningens artikel 9, stk. 4, sidste punktum, fastsættes i øvrigt det krav, at antidumpingtolden »ikke [må] være højere end den fastsatte dumpingmargin, og den bør være lavere end denne margin, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgræn i Fællesskabet«. Henset til den generelle opbygning og formålet med det system, som bestemmelsen indgår i, kan bestemmelsen ikke finde anvendelse på den i forordningens artikel 11, stk. 2, omhandlede procedure. Som anført i denne doms foregående præmis, kan Fællesskabets myndigheder inden for rammerne af en genoptagelse af en undersøgelse efter grundforordningens artikel 11, stk. 2, alene opretholde eller ophæve de pågældende foranstaltninger.

78 Fællesskabets myndigheder har i det foreliggende tilfælde efter den fornyede undersøgelse konkluderet, at udløbet af antidumpingforanstaltningerne sandsynligvis ville medføre, at der igen opstod skade. Rådet besluttede derfor med rette i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2 og 6, at opretholde en antidumpingtold på 49%.

79 Henset til samtlige ovenstående bemærkninger, skal det andet spørgsmål besvares med, at gennemgangen heraf intet har frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af forordning nr. 398/2004.

Sagens omkostninger

80 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

- 1) **En separering, rensning og findeling af siliciumblokke og efterfølgende sigtning, sortering og emballering af de ved findelingen fremkomne siliciumkorn, som omhandlet i hovedsagen, udgør ikke en bearbejdning eller forarbejdning, der begrundes varens oprindelsesstatus i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks.**

- 2) **Gennemgangen af det andet spørgsmål, som den forelæggende ret har forelagt, har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets**

forordning (EF) nr. 398/2004 af 2. marts 2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

Underskrifter